

2 d e t S t y k k e. Indholdet af denne Bestemmelse svarer til Konvent. Art. 8. 3.

Bestemmelsens første Del udelukker naturligvis ikke, at Retten ifølge de almindelige Grundsætninger om Udligning af Skyld i givet Tilfælde maa anses *bunden* til at ophæve Kravet paa Bjærgeløn, Anvendelsen af Bestemmelsens anden Del, der indeholder en for vor Sølov ny pønial Virkning af uredelig Omgang med det bjærgede Gods, er derimod for alle Tilfældes Vedkommende ganske overladt til Rettens frie Skøn.

ad § 226.

1 s t e S t y k k e. Som det vil bemærkes, foreslaar man at ophæve Reglen i den gældende Sølovs § 226, om, at Bjærgeløn »i Almindelighed ikke maa sættes højere end til en Trediedel af det bjærgedes Værdi«. Dette har de Delegerede anset for at være en nødvendig Følge af Indholdet af Konvent. Art. 8, der formenes ikke at tilstede Paa-læggelsen af et saadant legalt Baand paa Dommerens Skøn ved Bjærgelønnens Fastsættelse.

I Stedet for den saaledes ophævede Bestemmelse er det foreslaaet her at indsætte en udtrykkelig Bestemmelse om, at Bjærgeløn ikke maa overstige Værdien af det bjærgede, hvorved naturligvis medregnes Fragt for Gods og Passagerer, for saa vidt denne i givet Tilfælde virkelig reddes for Bortfragteren ved Bjærgningen; jfr. Konvent. Art. 2, 3die Stk. og Art. 1 — en Regel, der formenes ikke at være tilstrækkelig tydelig udtalt i § 224's Udtryk: »Bjærgeløn af, h v a d d e r b j æ r g e s e s«.

ad § 227.

Ændringerne i denne Paragraf foreslaas til Imødekommelse af Konvent. Art. 7, hvorved dog mærkes, at man har anset det for ganske overflødigt i Søloven udtrykkelig at udtale den almindelige formueretlige Regel om Kontraktors Ugyldighed paa Grund af Svig. Den foreslaaede Redaktion er holdt i nøje Overensstemmelse med Konv. Art. 7, hvis Formulering har været Genstand for en særlig indgaaende Diskussion saavel paa Konferencen i Bryssel i 1909 som paa Konferencen i 1905.

Medens den til Udtrykket i den gældende Sølovs § 227 »medens Nød stod paa« foreslaaede Tilføjelse »og under Indflydelse heraf« næppe indeholder nogen større reel Forandring, vil det bemærkes, at den gældende Sølovs *Begrænsning* med Hensyn til Kredsen af de Personer, der maa have afsluttet Overenskomsten i Nødssituationen — nemlig enten Skipper, Reder eller Ladningsejer — er opgivet. Dernæst indeholder Forslaget til Paragraffens 1ste Stk. for saa vidt en Ændring i gældende Sølov, som det ikke er indskrænket til at angaa Overenskomster om Bjærgeløn, men gælder enhver Overenskomst om Bjærgning, f. Eks. ogsaa om M a a d e n, hvorpaa Bjærgningen skal foretages.

I Paragraffens 4de Stk. opretholdes vor Sølovs Bestemmelse om den Tidsfrist, inden hvilken Spørgsmaalet om Overenskomstens Tilsidesættelse skal være indbragt for Retten. De afvigende Redaktioner i saa Henseende i de tre Tekster skyldes Hensynet til paa dette Punkt, hvorom Konv. ingen Bestemmelse indeholder, at bevare den i hvert enkelt af Landenes Sølove nugældende Regel. Med Ophævelsen af den Bestemmelse i Søloven, at Overenskomst om Voldgift *uden videre* kan opsiges af den, der skal betale Bjærgelønnen — hvilken Bestemmelses Bibeholdelse skønnes at være uforenelig med Indholdet af Konv. Art. 7 — bortfalder formentlig enhver Grund til at bibeholde en særlig kortere Frist for Indsigelser med Overenskomster om Voldgift.

Som det vil ses, gaar Bestemmelsen i Paragraffens 2det Stk. om Beføjelse for Retten til at tilsidesætte eller ændre Overenskomster, naar den aftalte Bjærgeløn staar i aabenbart Misforhold til den ydede Hjælp — det være sig, at den skønnes uforholdsmæssig høj eller uforholdsmæssig lav — udover Regelen i Paragraffens 1ste Stk. derved, at det her er ligegyldigt, om Overenskomsten er afsluttet under Indflydelse af en forhaanden-værende Nødstilstand eller ej. Bestemmelsen er ny i vor Ret, men indeholder kun en nøjagtig Udførelse af Konv. Paabud. Det synes givet, at den samme Frist, der gælder for Indsigelse mod Overenskomster i Medfør af Paragraffens 1ste Stk., ogsaa maa gælde for Indsigelse i Medfør af 2det Stk.

ad § 228.

1 s t e S t y k k e. Bestemmelsen om Adgang for Bjærgernes Flertal til at indbringe Spørgsmaal om Bjærgelønnens *Fordeling* for Amtmand maa udgaa som Følge af Konvent. Art. 6, 2det Stk. Det skønnes unødvendigt udtrykkelig at udlade Reglen i samme Artikels 5te Stk. om, at Fordelingen mellem Reder, Skipper og Mandskab skal